

Çocuğunuz size eşcinsel, biseksüel veya trans olduğunu açıklarsa...

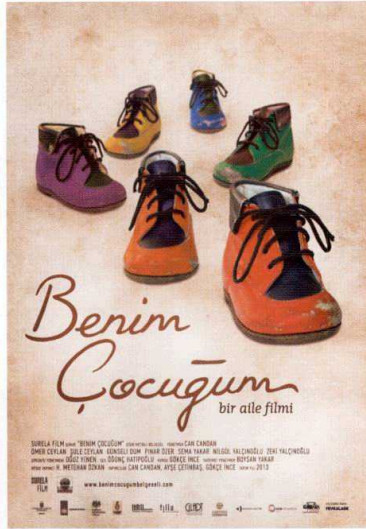
Çocukları lezbiyen, gey, biseksüel, trans bireyler olan Türkiye'de bir grup anne babanın hikayelerini konu alan "Benim Çocuğum" isimli uzun metraj belgesel, 19 Şubat, Salı günü, Atlas Sineması'nda organize edilen bir galayla seyircisiyle buluştu. Sosyal ve kanayan bir yaraya parmak basan bu özel filmin hikayesini sizlerle paylaşmayı uygun gördük.

'Benim Çocuğum'da, muhafazakar, homofobik ve transfobik bir toplumda bir yandan aile, bir yandan da aktivist olmanın ne anlama geldiğini yeniden tanımlayan yedi ebeveynin kendi deneyimlerini en içten şekilde seyirciye aktarmalarına tanıklık ediyoruz. Çocuklarını olduğu gibi kabul etmenin zorlu yolunu katetmekle kalmayan bu ebeveynler, daha da ileri giderek, deneyimlerini diğer LGBT (lezbiyen, gey, biseksüel, trans) aileleri ve toplumla paylaşıyorlar.

Ailelerin aktardıkları deneyimler inkar, travma, çaresizlik, korku, utanma, kabullenme ve yeniden doğma gibi temalarda ortaklaşıyor.

Kendilerini bu deneyime hazırlayacak hiçbir şeye sahip olmadıklarından bahsediyorlar. Ne ebeveynlikle ilgili kılavuzların herhangi birinin, ne büyükerinden kendilerine aktarılanların, ne de okullarda gördükleri eğitimin, LGBT bir çocuğun ebeveyni olmanın nasıl bir şey olabileceğine değinmediğini ifade ediyorlar. Bunu baştan sona kendi kendilerine öğrenmek zorunda kaldıklarını vurguluyorlar. Çocuklarının açılma sürecine ilişkin deneyimlerini, bir çocuğun ölmesi ve yenisinin doğması tarifi üzerinden anlatıyorlar. Son derece travmatik olan bu deneyimin aynı zamanda kendilerinin de yeniden doğmasına neden olduğunu, çünkü birey olmanın, kendine dürüst davranmanın ve ebeveyn olmanın ne anlama geldiğini sorgulamaya başlamalarına yol açtığını söylüyorlar. Ayrıca, çocuklarının durumunu kendi ebeveynlerine, ailelerine ve arkadaşlarına açıklarında dışlanıp dışlanmayacaklarını kestiremediklerini, aile bağlarının bu kadar önem taşıdığı muhafazakar bir toplumda "başkalarının" tepkilerinin ne olacağı korkusuyla da başetmek zorunda kaldıklarını anlatıyorlar. Diğer yandan, çocukları kendilerine açılmış olduğu için kendilerini son derece şanslı hissettiklerinden ve evlatlarının tüm bu süreç boyunca öğretmenleri haline geldiğinden bahsediyorlar.

Ayrıca bu filmde, başlangıcından bu yana LISTAG'a gönül ve destek vermiş olan iki LGBT-hakları aktivistle de tanışma fırsatı buluyoruz. Düzenledikleri haftalık toplantılarda bu gönüllü LGBT aktivistleri ile birlikte, görünürlük, kabul görme ve eşit haklar çerçevesinde yürüttükleri aktivizme tanıklık ediyoruz. Cinsellik, cinsiyet kimlikleri, cinsel yönelim ve bireyin bu tanımlar etrafında geçirdiği dönüşümlerin tartışıldığı aylık toplantıların birinde ise ebeveynler ve gönüllü psikologlarla bir araya geliyoruz. Bir LISTAG geleneği olarak ayda bir düzenlenen akşam yemeğinde, ailelerin çocukları ile ilk kez buluşuyoruz. Bu noktada, başka şehirlerden ebeveynler ve çocukları da bize katılıyor. LISTAG ebeveynleri ve çocuklarının yılda bir kez İstanbul'da gerçekleştirilen Onur Yürüyüşü'nde taşıyacakları döviz ve pankartları hazırlamalarına tanıklık ediyoruz. Onur Yürüyüşü boyunca, LGBT bireyler, aileleri, destekçiler ve siyasetçilerin de katılımıyla genişleyen ebeveyn grubu ile birlikte yürüyoruz.

KÜNYE:

Yönetmen: Can Candan

Yapım: Surela Film

Yapımcılar: Can Candan, Ayşe Çetinbaş, Gökçe İnce

Ortak Yapımcı: H. Metehan Özkan

Görüntü Yönetmeni: Oğuz Yenen

Ses: Ögünç Hatipoğlu

Kurgu: Gökçe İnce

Yardımcı Yönetmen: Boysan Yakar

Danışmanlar: H. Metehan Özkan, Mehmet Tarhan

Yapım Ülkesi: Türkiye

Süre: 82'

Yıl: 2013

Renkli

Orijinal Dili: Türkçe

Altyazı: İngilizce

YÖNETMEN GÖRÜŞÜ (CAN CANDAN)

'Benim Çocuğum'daki anne ve babalarla ilk karşılaşmam 2010 yılında, nefret cinayetine kurban giden bir trans kadının acılı annesinin sarfettiği "Koskoca dünyaya benim çocuğumu sığdıramadılar" sözlerinin akabinde bir konferansta oldu. Konferanstaki panelde çocukları eşcinsel ve trans olan dört ebeveyn, son derece açık ve etkileyici bir şekilde kendi annelik ve babalık deneyimlerini anlatıyordu. Yetişkin bir çocuk ve aynı zamanda bir baba olarak, gözyaşları içinde onları dinlerken, kendi benzersiz kişisel deneyimlerini anlatıyor gibi görünmelerine rağmen, aslında her insanın kendisiyle ilişkilendirebileceği bir şeye de değindiklerini farkettim: Bir insanın ailesi içinde ve toplumda kendi olma mücadelesi ve olduğu gibi kabul edilme ihtiyacı ve isteği. Aynı zamanda, bu anne ve babalar onları dinleyenlere, ebeveyn, aile ve eylemci olmanın ne demek olduğunu düşündürüyorlardı. Hemen orada bu filmi yapmak istedim çünkü hikayeleri daha çok insan tarafından duyulmalıydı ve izleyici orada bu hikayeleri dinlerken benim hissettiklerimi hissetmeliydi. LISTAG ebeveynleri de belgesel fikrine çok sıcak baktınca, bu filmin en kısa zamanda yapılmasına karar verdik ve benim için çok anlamlı bir işbirliği başlamış oldu. Bu filmi yaparken önümdeki zorluk, bu etkileyici hikayeleri, LGBT konusunda varolan önyargıları ve korkuları beslemeden, konuyu olduğundan daha da ötekileştirmeden anlatabilmektir. Bu amaçla çok sade bir film yapmaya karar verdim. Film izlerken seyircinin kendi samimi deneyimlerini anlatan anlatıcılar ve hikayeleri ile başbaşa kalmasını; anlatıcıların seyirciden ilgi ve katılım talep ettikleri bir deneyim yaşamasını istedim. Bu film eylemcilikten ziyade içinde mücadele, dönüşüm ve umut barındıran ve seyircinin de empati yoluyla kendisi ile ilişkilendirebileceği bir insanlık deneyimi ile ilgili.

LISTAG ebeveynlerinin Türkiye'de kısa bir süre içinde başarabildikleri bir çok eylemcinin yıllarca başarabilmek için mücadele ettiği bir şey. Onlar LGBT hakları mücadelesini toplumun kıyılarından alıp, merkezine taşıyabildiler. Hikayelerini paylaşarak insanların kalplerine dokundular, düşüncelerini değiştirdiler ve onları eyleme davet ettiler. 2010 yılında bu filmi yapmaya karar verdiğimizden beri Türkiye'de onlarca, dünyada da yüzlerce LGBT birey nefret cinayetleri sonucu öldürüldü. LGBT bireylere yönelik ayrımcılık ve şiddeti derhal durdurmamız gerekiyor. Bu temel insan hakları mücadelesinde bu cesur ve ilham verici ebeveynlerden öğrenecek çok şeyimiz var. Bu film aracılığı ile onların hikayelerini dinlemek ve eylemlerine dahil olmak bunun için iyi bir başlangıç olabilir.

